

strækkeligt værn over for krænkelse som de nævnte i lovgivningens almindelige regler om beskyttelse for privatlivets fred, jfr. straffelovens § 263.

Til § 13.

Her bestemmes det, at fotografiske billeder frit må udnyttes i retsplejens og den offentlige sikkerheds interesse. Reglen må anses for nødvendig, navnlig af hensyn til politiets efterforskningsarbejde.

En tilsvarende bestemmelse findes i den gældende norske fotografilovs § 8.

Til § 14.

Reglen om kildeangivelse ved „lån“ svarer til § 26, stk. 2, i forslaget til lov om ophavsret og stemmer overens med Bernerkonventionen af 1948, art. 10, stk. 3.

Til § 15.

Efter fotografiloven af 1911 gælder beskyttelsen i 10 år. Der er nogen tvivl om, fra hvilket tidspunkt fristen skal regnes, men i almindelighed antages det, at den løber fra anmeldelsen til undervisningsministeriet.

Der er næppe tvivl om, at der er behov for en længere varende beskyttelse. Fotografier vil ofte kunne udnyttes økonomisk i længere tid end 10 år. På den anden side har man ikke ment at burde foreslå, at fotografierne med hensyn til beskyttelsesperiodens længde sidestilles med litterære og kunstneriske værker, for hvilke der gælder en 50 års beskyttelse, regnet fra ophavsmandens død. Fotografier har ofte en særlig værdi ud fra historiske, biografiske og lignende synspunkter, og i betragtning af den rolle, som fotografierne spiller i pressen og i øvrigt i samfundslivet, må man sige, at det er i almenhedens interesse, at adgangen til frit at gengive fotografier ikke begrænses for stærkt. Under hensyn hertil er beskyttelsestiden sat til 25 år, der skal regnes fra udgangen af det år, da billedet blev fremstillet.

I den danske betænkning af 1951 er det foreslået at tage året for billedets offentliggørelse som udgangspunkt for beskyttelsestidens beregning. Dette ville imidlertid føre til en i tid ubegrænset beskyttelse af sådanne billeder, der ikke offentliggøres, og man har derfor i lovforslaget foretrukket at lægge året for billedets fremstilling til grund. Den praktiske konsekvens af den således foreslåede regel bliver i øvrigt for offentliggjorte billeder i almindelighed den samme, som hvis tiden skulle regnes fra offentliggørelsen. Ofte vil det nemlig være vanskeligt for en udenforstående at skaffe sig

kendskab til, hvornår det fotografiske billede er fremstillet. I sådanne tilfælde kan man kun med sikkerhed regne med, at billedet er frit, når der er forløbet 25 år efter offentliggørelsen.

Til § 16.

Efter forslaget har fotografen krav på vederlag, når et fotografisk billede gengives med hjemmel i reglerne i §§ 7 og 9. I § 16 bestemmes det, at vederlaget, når enighed ikke kan opnås om dets størrelse, af hver af parterne kan kræves fastsat af et af undervisningsministeren nedsat nævn. Reglen svarer til § 54 i forslaget til lov om ophavsret.

Til § 17.

Reglerne om straf for overtrædelse af de i loven givne bestemmelser samt om påtalen er udformet på tilsvarende måde som i forslaget til lov om ophavsret. Da fotografens ret efter § 1 ikke omfatter retten til at sprede eksemplarer blandt almenheden, har man dog fundet det hensigtsmæssigt yderligere at optage en bestemmelse om, at straf også kan idømmes, når nogen udbyder til salg eller på anden måde blandt almenheden spreder sådanne eksemplarer, der er fremstillet i strid med loven.

Efter stk. 2, der svarer til en bestemmelse i forslaget til ophavsretsloven, kan straf endvidere under visse omstændigheder idømmes, når eksemplarer i spredningshensigt indføres her til landet.

Til § 18.

Bestemmelsen svarer til erstatningsreglen i forslaget til lov om ophavsret.

I det udkast, der indeholdes i betænkningen af 1951, var der ikke optaget nogen regel, der gav hjemmel for ydelse af oprejsning for skade af ikke-økonomisk art, idet en sådan regel, der er foreslået med hensyn til de ophavsretligt beskyttede værker, ikke fandtes naturlig for fotografiernes vedkommende. Efter nærværende lovforslag er fotografi-retten imidlertid udformet som en ret, der ikke alene er begrundet i fotografens økonomiske, men i høj grad også i hans personligt ideelle interesser, og der ses herefter ikke at være tilstrækkelig anledning til ikke fuldtud at overføre de i forslaget til ophavsretslov optagne erstatningsregler, herunder også reglen om oprejsning for ikke-økonomisk skade.

Til § 19.

De her givne regler om inddragning m. v. af ulovlige eksemplarer svarer til § 57 i forslaget til lov om ophavsret.